

**Δ/ΝΣΗ: ΜΗΤΡΩΩΝ ΚΑΙ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ
ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΚΩΝ ΣΥΣΤΗΜΑΤΩΝ
ΤΜΗΜΑ: ΜΗΤΡΩΟΥ / Υπηρεσία Γ.Ε.ΜΗ.**
Πληροφορίες: ΚΟΥΚΟΥΛΟΥ ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ
Τηλέφωνο: 2103382251
Fax: 2103617217
E-mail: koukoulou@acci.gr

Αθήνα, 10/10/2018
Αριθ. Πρωτ.: 12126

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

Καταχώρισης στο Γενικό Εμπορικό Μητρώο (Γ.Ε.ΜΗ.) **δικαστικής απόφασης** στη μερίδα της Εταιρείας με την επωνυμία «**Ν.ΚΥΡΙΑΚΑΚΗΣ ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑ-ΧΑΛΥΒΕΣ ΚΑΛΙΜΠΡΕ**» Αρ.ΜΑΕ/ 15257/01/Β/87/225 Αρ. Γ.Ε.ΜΗ 000396201000

**Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΤΟΥ ΕΜΠΟΡΙΚΟΥ & ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΟΥ ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΡΙΟΥ ΑΘΗΝΩΝ**
Ανακοινώνει ότι :

Ανακοινώνεται ότι την **10/10/2018** καταχωρίστηκε στο Γενικό Εμπορικό Μητρώο (Γ.Ε.ΜΗ.), με **Κωδικό Αριθμό Καταχώρησης, 1518684** η υπ' αρ. **299/9-1-2018 Απόφαση του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών**

Η ανωτέρω Απόφαση αποτελεί αναπόσπαστο μέρος της παρούσης.

Με Εντολή Προέδρου ΕΒΕΑ
Ο ΕΙΔΙΚΟΣ ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΕΩΡΓΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

Η γνησιότητα του παρόντος μπορεί να επιβεβαιωθεί από το <https://www.businessregistry.gr/publicity.aspx>

ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ

ΤΜΗΜΑ ΕΝΟΧΙΚΟ

ΑΠΟΦΑΣΗ

298/2018

ΤΟ ΜΟΝΟΜΕΛΕΣ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ

ΣΥΓΚΡΟΤΗΘΗΚΕ από τη Δικαστή, Βασιλική Τριανταφύλλου, Πρωτοδίκη, την οποία όρισε ο Πρόεδρος του Τριμελούς Συμβουλίου Διοίκησης του ενταύθα Πρωτοδικείου και από τη Γραμματέα Διαμάντω Μπίθα.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΕ δημόσια στο ακροατήριό του στις 12-10-2017, για να δικάσει την υπόθεση, μεταξύ:

ΤΟΥ ΕΝΑΓΟΝΤΟΣ: Εμμανουήλ Κυριακάκη του Νικολάου, κατοίκου Παλαιού Φαλήρου Αττικής (οδός Ήβης Αθανασιάδου και Δεξαμενής), ο οποίος παραστάθηκε δια της πληρεξουσίας δικηγόρου Ελένης Γιαννοπούλου με Α.Μ. 022747 του Δ.Σ. Αθηνών.

ΤΩΝ ΕΝΑΓΟΜΕΝΩΝ: 1. ανώνυμης εταιρίας με την επωνυμία «Ν. ΚΥΡΙΑΚΑΚΗΣ Α.Ε. ΧΑΛΥΒΕΣ – ΚΑΛΥΜΠΡΕ» που εδρεύει στην Αθήνα (οδός Κηφισού αρ.54) και εκπροσωπείται νόμιμα και 2. Αικατερίνης Κυριακάκη του Νικολάου, κατοίκου Αθηνών (οδός Κηφισού αρ.54), οι οποίοι παραστάθηκαν δια της πληρεξουσίας δικηγόρου Παναγιώτας Τσουνάκα με Α.Μ. 001949 του Δ.Σ. Πειραιώς.

Ο ενάγων ζητεί να γίνει δεκτή η από 29-09-2015 και με γενικό αριθμό κατάθεσης 94812/2015 και αριθμό κατάθεσης δικογράφου 12257/2015 αγωγή του που κατατέθηκε στη Γραμματεία του ενταύθα Δικαστηρίου στις 14-10-2015 και η οποία προσδιορίσθηκε προς συζήτηση για την παραπάνω δικάσιμο.

ΚΑΤΑ ΤΗ ΣΗΜΕΡΙΝΗ δημόσια συζήτηση της υποθέσεως, οι πληρεξούσιοι δικηγόροι των διαδίκων ζήτησαν να γίνουν δεκτά όσα αναφέρονται στα πρακτικά

δημοσίας συνεδριάσεως αυτού του Δικαστηρίου και στις έγγραφες προτάσεις που
κατέθεσαν.

ΑΦΟΥ ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ
ΚΑΙ ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ

Με την κρινόμενη αγωγή ο ενάγων εκθέτει ότι είναι κύριος 114.541 ονομαστικών μετοχών της πρώτης εναγόμενης ανώνυμης εταιρίας, με ονομαστική αξία εκάστης ποσού 1,00 ευρώ, οι οποίες αντιστοιχούν σε ποσοστό 12% επί του μετοχικού της κεφαλαίου. Ότι τις μετοχές αυτές απέκτησε κατά ποσοστό 10% το έτος 1987 με μεταβίβαση από τον πατέρα του Νικόλαο Κυριακάκη, ιδρυτή και μέτοχο της πρώτης εναγόμενης εταιρίας και κατά ποσοστό 2% το έτος 2005 με μεταβίβαση από την μητέρα του Μαρία Κυριακάκη. Ότι τον Ιούνιο του έτους 2008 μεταβίβασε εικονικά στην αδελφή του δεύτερη εναγόμενη, πρόεδρο και διευθύνουσα σύμβουλο της πρώτης εναγόμενης, την κυριότητα των παραπάνω μετοχών, προκειμένου να αποφύγει τη επίσπευση αναγκαστικής εκτέλεσης σε βάρος αυτών από τους πιστωτές του. Ότι περαιτέρω τον Νοέμβριο του ιδίου έτους με το από 05-11-2008 ιδιωτικό συμφωνητικό η δεύτερη εναγόμενη αναμεταβίβασε σ' αυτόν τις παραπάνω εικονικώς μεταβιβασθείσες μετοχές χωρίς όμως να προβεί στη σχετική εγγραφή μεταβίβασης στο βιβλίο μετοχών της εταιρίας. Ότι πάρα την ως άνω συμφωνία η δεύτερη εναγόμενη αμφισβητεί τη μετοχική του ιδιότητα και θεωρεί τις μετοχές αυτές περιουσιακό της στοιχείο. Με βάση τα πραγματικά αυτά περιστατικά ζητεί: 1) να αναγνωριστεί το μετοχικό του δικαίωμα επί των 114.541 ονομαστικών μετοχών της πρώτης εναγόμενης από της συστάσεως της εταιρίας μέχρι σήμερα, άλλως από την αναγγελία της μεταβίβασης στην πρώτη εναγόμενη στις 02-06-2015, 2) να καταδικαστεί η δεύτερη εναγόμενη σε δήλωση βουλήσεως: α) όπως του μεταβιβάσει τις 114.541 ονομαστικές μετοχές, β) όπως του παραδώσει τους τίτλους που ενσωματώνουν τις μετοχές αυτές οι οποίοι θα φέρουν τα κατ' άρθρο 8β του κ.ν. 2190/1920 στοιχεία, γ) όπως εγγράψει και υπογράψει την μεταβίβαση των παραπάνω μετοχών στο βιβλίο μετοχών και μετόχων της πρώτης εναγόμενης, δ) όπως προβεί σε όλες τις νόμιμες ενέργειες προκειμένου να δηλωθεί η μεταβίβαση στην αρμόδια Δ.Ο.Υ., ε) όπως υπογράψει δηλώσεις φόρου μεταβίβασης και πληρώσει τον αναλογούντα φόρο, ε) να καταδικαστεί η δεύτερη εναγόμενη σε περίπτωση που δεν προβεί στις παραπάνω δηλώσεις βουλήσεως σε

2
ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ

χρηματική ποινή 10.000 ευρώ, 3) να υποχρεωθεί η πρώτη εναγόμενη: α) να εκδώσει 114.541 τίτλους ονομαστικών μετοχών στο όνομά του αξίας 1,00 ευρώ η καθεμία, β) άλλως σε περίπτωση που υπάρχουν τίτλοι που ενσωματώνουν τις άνω μετοχές και φέρουν το όνομα της δεύτερης εναγόμενης να καταδικαστεί σε δήλωση βουλήσεως όπως εγγράψει την από 05-11-2008 μεταβίβαση των 92.400 μετοχών, οι οποίες σήμερα ανέρχονται σε 114.541 ονομαστικές μετοχές μετά την από 30-06-2009 επιγενόμενη αύξηση του μετοχικού κεφαλαίου, επί των τίτλων αυτών, γ) να καταδικαστεί η πρώτη εναγόμενη σε περίπτωση που δεν εκπληρώσει τις παραπάνω υποχρεώσεις της σε χρηματική ποινή 10.000 ευρώ και δ) να απειληθεί σε βάρος της δεύτερης εναγόμενης προσωπική κράτηση ενός έτους σε περίπτωση που με την ιδιότητα της ως νομίμου εκπροσώπου της εταιρίας δεν εκπληρώσει τις παραπάνω υποχρεώσεις της πρώτης εναγόμενης. Τέλος ζητεί να καταδικαστούν οι εναγόμενες στην πληρωμή των δικαστικών του εξόδων.

Σύμφωνα με τα ανωτέρω εκτιθέμενα στην αγωγή, στο αυτό δικόγραφο επιτρεπτός σωρεύονται αντικειμενικώς κατ' άρθρο 218 ΚΠολΔ: α) αναγνωριστική της μετοχικής ιδιότητας επί μετοχών ανωνύμου εταιρίας αγωγή, β) αγωγή καταδίκης σε δήλωση βουλήσεως της δεύτερης εναγόμενης για μεταβίβαση και παράδοση ονομαστικών μετοχών και γ) ενοχική αγωγή κατά της πρώτης εναγόμενης για την έκδοση και παράδοση ονομαστικών τίτλων μετοχών. Οι ως άνω σωρευόμενες αγωγές, παραδεκτώς εισάγονται προς συζήτηση ενώπιον αυτού του Δικαστηρίου, που είναι καθ' ύλην και κατά τόπο αρμόδιο να τις δικάσει (άρθρα 7, 9, 14 παρ.2 και 25 παρ.2 ΚΠολΔ), κατά την προκείμενη τακτική διαδικασία, επιπλέον δε για τις δύο τελευταίες που είναι καταψηφιστικές έχει καταβληθεί και το απαιτούμενο τέλος δικαστικού ενσήμου, με τα αναλογούντα σ' αυτό υπέρ τρίτων ποσοστά (βλ. το με κωδικό 18225975495802200059 παράβολο δικαστικού ενσήμου της Γενικής Γραμματείας Πληροφοριακών Συστημάτων του Υπουργείου Οικονομικών και τη συνημμένη από 21-12-2017 βεβαίωση πληρωμής Ε- παραβόλου της Εθνικής Τράπεζας, το οποίο προσκομίστηκε κατόπιν τηλεφωνικής ειδοποίησης κατ' άρθρο 227 ΚΠολΔ της πληρεξουσίας δικηγόρου του ενάγοντος από τη Γραμματέα αυτού του Δικαστηρίου). Ας σημειωθεί ότι η πρώτη ως άνω αγωγή με την οποία ζητείται η αναγνώριση της μετοχικής ιδιότητας του ενάγοντος, δηλαδή της ιδιότητας του ως μετόχου της πρώτης εναγόμενης ανώνυμης εταιρίας, έχει περιουσιακό χαρακτήρα,

αφού η έννομη σχέση που συνδέει το φυσικό πρόσωπο – μέτοχο με το νομικό πρόσωπο της εταιρίας εκφράζεται με τη μετοχή. Συνεπώς είναι αποτιμητή σε χρήμα και υπάγεται λόγω ποσού, ήτοι με βάση την αξία των μετοχών, στην καθ' ύλην αρμοδιότητα του παρόντος Δικαστηρίου. Η δεύτερη αγωγή με την οποία ζητείται να καταδικαστεί η δεύτερη εναγόμενη σε δήλωση βουλήσεως για την μεταβίβαση και παράδοση ονομαστικών μετοχών μετά των συναπτόμενων με αυτή αιτημάτων περί εγγραφής και υπογραφής της μεταβιβάσεως των παραπάνω μετοχών στο βιβλίο μετοχών και μετόχων της πρώτης εναγόμενης, περί εκτέλεσης όλων των νόμιμων ενεργειών για τη δήλωση της μεταβίβασης στην αρμόδια Δ.Ο.Υ, της υπογραφής των δηλώσεων φόρου μεταβίβασης και της πληρωμής του αναλογούντα φόρου, έχει το χαρακτήρα αγωγής καταδίκης σε δήλωση βουλήσεως, η οποία είναι αποτιμητή σε χρήμα και η αρμοδιότητα της προσδιορίζεται με βάση την αξία του αντικειμένου ή των αντικειμένων της δήλωσης βουλήσεως (πρβλ. Νικολόπουλο σε Κεραμέα/Κονδύλη/Νίκα, ΕρμΚΠολΔ, Τόμος ΙΙ, άρθρο 949, σελ. 1831 αρ. 6) και εν προκειμένω από την αξία των μεταβιβασθέντων μετοχών. Τέλος, η τρίτη αγωγή με την οποία ο ενάγων αξιώνει την έκδοση των αντιστοίχων τίτλων των μετοχών άλλως την καταδίκη σε δήλωσης βούλησης της πρώτης εναγόμενης όπως εγγράψει σε περίπτωση ύπαρξης τίτλων την γενόμενη μεταβίβαση επί των τίτλων αυτών, έχει περιουσιακό χαρακτήρα αφού αφορά την ενχάρτωση του μετοχικού δικαιώματος που έχει γεννηθεί στο πρόσωπο του μετόχου και συνεπώς είναι αποτιμητή σε χρήμα υπαγόμενη λόγω ποσού, με βάση την αξία των μετοχών, στην καθ' ύλην αρμοδιότητα του παρόντος Δικαστηρίου. Επομένως, η ένσταση των εναγομένων περί καθ' ύλην αναρμοδιότητας του παρόντος Δικαστηρίου να δικάσει την υπό κρίση αγωγή, πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμη. Περαιτέρω οι αγωγές είναι νόμιμες ερειδόμενες στις διατάξεις στις διατάξεις των άρθρων 455, 460 ΑΚ, 2, 8, 8β του ν.2190/1920, 946, 949, 70 και 176 ΚΠολΔ με εξαίρεση: α) το αίτημα να καταδικαστεί η δεύτερη εναγόμενη σε δήλωση βουλήσεως όπως παραδώσει τις μετοχές στον ενάγοντα, το οποίο δεν είναι νόμιμο, καθόσον η παράδοση των τίτλων δημιουργεί υποχρέωση προς υλική πράξη και ζητείται με ενοχική ή εμπράγματη αγωγή για την παράδοση πράγματος και όχι με καταδίκη σε δήλωση βουλήσεως, β) το αίτημα να καταδικαστεί η δεύτερη εναγόμενη σε δήλωση βουλήσεως όπως εγγράψει και υπογράψει την μεταβίβαση των παραπάνω μετοχών στο βιβλίο μετοχών και μετόχων της πρώτης

εναγόμενης, είναι παραδεκτό και νόμιμο μόνο ως προς το αίτημα της υπογραφής της εγγραφής της μεταβίβασης, ενώ ως προς το αίτημα της εγγραφής αυτής στο βιβλίο της εταιρίας πρέπει να απορριφθεί ως απαράδεκτο ελλείψει παθητικής νομιμοποίησης, διότι ο μέτοχος διατηρεί αξίωση για την εγγραφή της μεταβίβασης μόνο έναντι της εταιρίας που τηρεί το βιβλίο και η οποία υποχρεούται από το νόμο να προβεί σ' αυτή αυτεπαγγέλτως και όχι και έναντι του μεταβιβάζοντος (πρβλ. ΑΠ 631/1995 ΕΛΛΔ 38, 9), γ) τα αιτήματα με το οποία ο ενάγων ζητεί να καταδικαστεί η δεύτερη εναγόμενη σε δήλωση βουλήσεως όπως προβεί σε όλες τις νόμιμες ενέργειες προκειμένου να δηλωθεί η μεταβίβαση στην αρμόδια Δ.Ο.Υ. και όπως υπογράψει δηλώσεις φόρου μεταβίβασης και πληρώσει τον αναλογούντα φόρο, δεν είναι νόμιμα, διότι προϋπόθεση για την καταδίκη σε δήλωση βουλήσεως είναι να βρίσκει αυτή νόμιμο έρεισμα στις διατάξεις του ουσιαστικού δικαίου, δηλαδή να στηρίζεται σε πραγματικά γεγονότα που δημιουργούν νόμιμη υποχρέωση της δεύτερης εναγόμενης να προβεί σε επιχείρηση της οφειλόμενης δήλωσης, τέτοια όμως υποχρέωση εν προκειμένω δεν απορρέει ούτε από τη σύμβαση, ούτε απευθείας από το νόμο, δ) το αίτημα με το οποίο ζητείται να καταδικαστεί η δεύτερη εναγόμενη σε χρηματική ποινή σε περίπτωση που δεν προβεί στις προαναφερόμενες δηλώσεις βουλήσεως, είναι μη νόμιμο, διότι η εκτέλεση της σχετικής απόφασης επέρχεται αυτοδικαίως με την τελεσιδικία κατ' άρθρο 949 ΚΠολΔ, χωρίς να έχει εφαρμογή εν προκειμένω η διάταξη του άρθρου 946 ΚΠολΔ, ε) το αίτημα με το οποίο ζητείται να καταδικαστεί η πρώτη εναγόμενη σε περίπτωση που δεν εκδώσει τους μετοχικούς τίτλους ή δεν εγγράψει την μεταβίβαση επί των τίτλων των μετοχών σε χρηματική ποινή 10.000 ευρώ, είναι νόμιμο μόνο ως προς το αίτημα της έκδοσης των μετοχών ενώ είναι μη νόμιμο ως προς την εγγραφή της μεταβίβασης στους μετοχικούς τίτλους, διότι στην περίπτωση αυτή δεν χωρεί καταναγκασμός κατά το άρθρο 946 ΚΠολΔ το οποίο εφαρμόζεται μόνο επί υλικής πράξεως αλλά η εκτέλεση γίνεται με καταδίκη σε σχετική δήλωση βουλήσεως κατ' άρθρο 949 ΚΠολΔ και στ) το αίτημα περί απαγγελίας προσωπικής κράτησης σε βάρος της δεύτερης εναγόμενης σε περίπτωση που ως νόμιμος εκπρόσωπος της πρώτης εναγόμενης δεν εκδώσει τους μετοχικούς τίτλους ή δεν εγγράψει την μεταβίβαση επί των μετοχικών τίτλων, είναι μη νόμιμο, ιότι αφενός μεν κατά τη διάταξη του άρθρου 1047 παρ. 1 ΚΠολΔ, προσωπική κράτηση επιτρέπεται μόνο για

απαιτήσεις από αδικοπραξία, στις οποίες βέβαια δε συγκαταλέγονται οι ανωτέρω απαιτήσεις, αφετέρου δε κατά την παράγραφο 3 του ιδίου άρθρου δεν διατάσσεται προσωπική κράτηση κατά εκπροσώπων ανωνύμων εταιριών για χρέη εμπορικά. Μετά ταύτα, η αγωγή κατά το μέρος που κρίθηκε παραδεκτή και νόμιμη πρέπει να εξεταστεί περαιτέρω ως προς την ουσιαστική της βασιμότητα.

Από όλα τα έγγραφα που νομίμως προσκομίζουν και επικαλούνται οι διάδικοι, ορισμένα εκ των οποίων μνημονεύονται ειδικότερα παρακάτω, χωρίς, ωστόσο, να παραλείπεται κάποιο από αυτά κατά την ουσιαστική εκτίμηση της διαφοράς, άλλα εκ των οποίων λαμβάνονται υπόψη προς άμεση απόδειξη και άλλα για τη συναγωγή δικαστικών τεκμηρίων, μεταξύ των οποίων και η από 22-04-2010 υπεύθυνη δήλωση του ν. 1599/1986 της Μαρίας Κυριακάκη που προσκομίζουν αμφότεροι οι διάδικοι η οποία λαμβάνεται υπόψη, διότι, κατά την κρίση του Δικαστηρίου, δεν συντάχθηκε για να χρησιμεύσει ως αποδεικτικό μέσο στη συγκεκριμένη δίκη (ΟΛΑΠ 8/1987) και η με αριθμό 5812/2010 ένορκη βεβαίωση ενώπιον του Ειρηνοδίκη Αθηνών, που προσκομίζει ο ενάγων, η οποία έχει ληφθεί εξ αφορμής άλλης δίκης και λαμβάνεται υπόψη για τη συναγωγή δικαστικών τεκμηρίων (ΑΠ 1622/2009, δημοσίευση Νόμος), καθώς και από τα διδάγματα της κοινής πείρας και λογικής, που λαμβάνονται υπόψη αυτεπαγγέλτως από το Δικαστήριο αποδεικνύονται τα ακόλουθα πραγματικά περιστατικά: Η πρώτη εναγόμενη εταιρία, με την επωνυμία «Ν. ΚΥΡΙΑΚΑΚΗΣ Α.Ε ΧΑΛΥΒΕΣ ΚΑΛΥΜΠΡΕ» ιδρύθηκε το έτος 1976 από τον Νικόλαο Κυριακάκη, πατέρα του ενάγοντος και της δεύτερης εναγόμενης, ως οικογενειακή ουσιαστικά επιχείρηση, υπό την μορφή αρχικά ομόρρυθμης εταιρίας και εν συνεχεία το έτος 1987 τυπικά με τη μορφή της ανώνυμης εταιρίας. Κατά τη σύσταση το μετοχικό κεφάλαιο της πρώτης εναγόμενης εταιρίας ορίσθηκε στο ποσό των 20.000.000 δραχμών, διαιρέθηκε σε 20.000 μετοχές, ονομαστικής αξίας εκάστης 1.000 δραχμών, ενώ σήμερα μετά από διαδοχικές αυξήσεις ανέρχεται σε 954.510 ευρώ, διηρημένο σε 954.510 μετοχές, ονομαστικής αξίας εκάστης 1,00 ευρώ. Για τις μετοχές αυτές δεν αποδείχθηκε ότι έχουν εκδοθεί αντίστοιχοι τίτλοι που να ενσωματώνουν τα μετοχικά δικαιώματα των μετόχων. Το έτος 1987 ο ιδρυτής Νικόλαος Κυριακάκης μεταβίβασε το 4% των μετοχών του στη σύζυγό του Μαρία Κυριακάκη, το 10% στον ενάγοντα – υιό του, το 10% στην δεύτερη εναγόμενη – θυγατέρα του, ενώ κράτησε για τον εαυτό του το

υπόλοιπο 76%. Το έτος 2005, η Μαρία Κυριακάκη μεταβίβασε στον ενάγοντα υιό της το 2% των μετοχών της, οπότε το ποσοστό του τελευταίου επί του μετοχικού κεφαλαίου διαμορφώθηκε σε 12%. Αποδείχθηκε περαιτέρω ότι ο ενάγων τον Ιούνιο του 2008 είχε ληξιπρόθεσμες οφειλές από δάνεια και επειδή υπήρχε κίνδυνος επίσπευσης αναγκαστικής εκτέλεσης σε βάρος των μετοχών του από τους πιστωτές του αποφάσισε από κοινού με τη δεύτερη εναγόμενη αδελφή του να προβεί στην εξής μεθόδευση: Ο ίδιος θα εμφανιζόταν μεν ότι μεταβίβαζε στην δεύτερη εναγόμενη τις μετοχές του εικονικά λόγω πωλήσεως, η οποία τυπικώς και μόνο θα φερόταν ότι κατέβαλε το αντίστοιχο τίμημα, ενώ όταν θα εξέλιπε ο κίνδυνος της κατάσχεσης, εκείνη θα προέβαινε φαινομενικά στην αναμεταβίβαση των μετοχών σ' αυτόν, προκειμένου να αρθεί και τυπικώς η ως άνω εικονική μεταβίβαση. Κατ' αυτόν τον τρόπο, σε εκτέλεση της συμφωνηθείσας ως άνω μεθοδεύσεως, ο ενάγων μεταβίβασε φαινομενικά στην δεύτερη εναγόμενη τις επίδικες μετοχές, οι οποίες κατά το χρόνο εκείνο ανερχόταν σε 92.400, αντί φερόμενου τιμήματος 92.400 ευρώ. Για την ως άνω εικονική μεταβίβαση δεν αποδείχθηκε ότι συντάχθηκε έγγραφο, αφού ο ενάγων δεν προσκόμισε σχετικό ιδιωτικό συμφωνητικό, πλην όμως αυτή δηλώθηκε στην αρμόδια Δ.Ο.Υ όπως προκύπτει από την με αριθμό 1339/30-06-2008 δήλωση απόδοσης φόρου μεταβίβασης μετοχών μη εισηγμένων στο Χ.Α.Α προς τη ΦΑΕΕ Αθηνών. Ακολούθως, στα πλαίσια της τοιαύτης συμφωνίας, και ενώ είχε εκλείψει ο κίνδυνος επίσπευσης αναγκαστικής εκτέλεσης, τον Νοέμβριο του 2008 εικονικά μεταξύ των ιδίων διαδίκων συμφωνήθηκε η αναμεταβίβαση των μετοχών στον ενάγοντα. Προς τούτο καταρτίστηκε μια σύμβαση αγοροπωλησίας μετοχών που φέρει ημερομηνία μόνο κατά μήνα και το έτος (Νοέμβριος 2008) με το οποίο φέρεται ότι η δεύτερη εναγόμενη μεταβίβασε λόγω πωλήσεως στον ενάγοντα 92.400 ονομαστικές μετοχές της πρώτης εναγόμενης ανώνυμης εταιρίας, αντί τιμήματος 92.400 ευρώ. Οι γενόμενες με τις ανωτέρω συμβάσεις δηλώσεις βουλήσεως, τόσο του ενάγοντος όσο και της δεύτερης εναγόμενης για την πώληση και μεταβίβαση της κυριότητας των εν λόγω μετοχών, αποδεικνύεται ότι δεν έγιναν στα σοβαρά, αλλά μόνο φαινομενικά, αφού οι συμβαλλόμενοι δεν είχαν πρόθεση πράγματι να πωλήσουν και να μεταβιβάσουν τις επίδικες μετοχές, αλλά συνήψαν τις ανωτέρω συμβάσεις πωλήσεως κατά το φαινόμενο μόνο, με αποκλειστικό σκοπό να αποφύγουν την τυχόν επίσπευση αναγκαστικής εκτέλεσης σε βάρος των μετοχών

του ενάγοντος από τους πιστωτές του, και με τη ρητή συμφωνία ότι αφενός δεν θα επρόκειτο περί αληθούς μεταβίβασης αλλά περί εικονικής, συνεπεία της οποίας η δεύτερη εναγόμενη δεν θα καθίστατο ουσιαστικώς κυρία των μετοχών αυτών, αφετέρου ότι η τελευταία θα προέβαινε στην αναμεταβίβαση των μετοχών στον ενάγοντα, όταν θα είχε εκλείψει ο κίνδυνος κατάσχεσης, προκειμένου να αρθεί και τυπικώς η ως άνω εικονική μεταβίβαση. Η εικονικότητα των συμβάσεων πωλήσεων εκτός του ότι δεν αμφισβητείται από την εναγόμενη, αποδεικνύεται περαιτέρω και από το από 22-05-2009 ιδιωτικό συμφωνητικό με το οποίο η τελευταία αναγνωρίζει εμμέσως αλλά σαφώς ότι ο ενάγων παραμένει κύριος των μετοχών της πρώτης εναγόμενης που αντιστοιχούν στο 12% του μετοχικού της κεφαλαίου. Από τα προαναφερθέντα πλήρως αποδεικνύεται ότι οι παραπάνω συμβάσεις πωλήσεως όπως και οι με βάση αυτές συμβάσεις εκχώρησης με τις οποίες μεταβιβάσθηκαν οι μετοχές, ενόψει του ότι η μετοχική σχέση δεν ήταν ενσωματωμένη σε έγγραφο (αξιόγραφο), είναι εικονικές και συνεπώς άκυρες, ενώ για την ύπαρξη της εικονικότητας δεν ασκεί επιρροή το γεγονός ότι για την κατάρτιση τους δεν τηρήθηκε ο προβλεπόμενος από το άρθρο 79 παρ 4 ν. 2238/1994 τύπος, διότι αυτός είναι δηλωτικός και όχι συστατικός όπως αβάσιμα υποστηρίζουν οι εναγόμενοι (ΑΠ 1964/2014, ΑΠ 1426/2013, δημοσίευση Νόμος). Εφόσον λοιπόν οι παραπάνω συμβάσεις (ενοχικές και εκποιητικές) είναι άκυρες λόγω εικονικότητας και θεωρούνται ως μη γενόμενες, έπεται ότι δεν επήλθε περιουσιακή μετακίνηση, με συνέπεια η δεύτερη εναγόμενη να μην αποκτήσει με βάση αυτές την κυριότητα των επιδίκων μετοχών, οι οποίες εξακολουθούν να παραμένουν στην κυριότητα του ενάγοντος. Ενόψει αυτών το αίτημα της αγωγής να καταδικασθεί η δεύτερη εναγόμενη σε δήλωση βουλήσεως να μεταβιβάσει στον ενάγοντα τις παραπάνω μετοχές και να υπογράψει τη σχετική εγγραφή της μεταβίβασης στο βιβλίο μετόχων και μετοχών της εταιρίας πρέπει να απορριφθεί ως κατ' ουσίαν αβάσιμο. Περαιτέρω, όπως προαναφέρθηκε, ο ενάγων απέκτησε το 12% των μετοχών της πρώτης εναγόμενης εταιρίας με μεταβίβαση εν ζωή και δη το έτος 1987 από τον πατέρα του Νικόλαο Κυριακάκη κατά ποσοστό 10% και το έτος 2005 από τη μητέρα του Μαρία Κυριακάκη κατά ποσοστό 2%. Οι παραπάνω μεταβιβάσεις, οι οποίες δεν αμφισβητούνται από τους εναγόμενους, συντελέστηκαν άτυπα, σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 455 επ. του ΑΚ με εκχώρηση απαιτήσεως και με άτυπη

αναγγελία της μεταβίβασης στην ανώνυμη εταιρία και όχι με εκείνες που διέπουν τα αξιόγραφα, αφού, όπως προαναφέρθηκε, η πρώτη εναγόμενη δεν έχει εκδώσει μέτοχές και ως εκ τούτου η μετοχή δεν ήταν ενσωματωμένη σε έγγραφο. Περαιτέρω, οι μεταβιβάσεις αυτές δεν αποδείχθηκε ότι καταχωρήθηκαν στο ειδικό βιβλίο της εταιρίας, καθόσον ο ενάγων που έχει το βάρος απόδειξης δεν επικαλείται αλλά ούτε και προσκομίζει οποιοδήποτε προς τούτο αποδεικτικό στοιχείο (π.χ. καταστατικό, ιδιωτικά συμφωνητικά, αντίγραφο του βιβλίου μετοχών και μετόχων, τίτλους μετοχών κλπ). Επομένως, οι ως άνω εμπράγματα δικαιοπραξίες μεταβιβάσεως ονομαστικών μετοχών, οι οποίες δεν καταχωρήθηκαν στο ειδικό βιβλίο μετοχών και μετόχων, είναι μεν ισχυρές μεταξύ των συμβαλλομένων μερών (ήτοι μεταξύ του ενάγοντος αφενός και του Νικόλαου Κυριακάκη και Μαρίας Κυριακάκη, αφετέρου) πλην όμως θεωρούνται ανύπαρκτες έναντι της εταιρίας. Τούτο δε διότι η μεταβίβαση των ονομαστικών μετοχών, σύμφωνα με το άρθρο 8β κ.ν. 2190/1920, γίνεται με εγγραφή στο ειδικό βιβλίο της εταιρίας, στο οποίο μετά από κάθε μεταβίβαση, καταχωρούνται τα στοιχεία του μεταβιβάζοντος και εκείνου, προς τον οποίο γίνεται η μεταβίβαση και έναντι της εταιρίας θεωρείται μέτοχος ο αναγραφόμενος στο εν λόγω βιβλίο ως προς τον η μεταγραφή (ΑΠ 6621/2014, δημοσίευση Νόμος). Όθεν, ενόψει του ότι δεν έχει γίνει η σχετική εγγραφή των ανωτέρω μεταβιβάσεων στα βιβλία της εταιρίας κατά το άρθρο 8β του κ.ν. 2190/1920, η οποία αποτελεί ουσιώδη τύπο της σύμβασης μεταβίβασης, ο ενάγων δεν έχει αποκτήσει την μετοχική ιδιότητα, αφού έναντι της εταιρίας μέτοχος είναι μόνο ο εγγεγραμμένος στο βιβλίο των μετόχων. Επομένως, το αίτημα να αναγνωριστεί η μετοχική του ιδιότητα, δηλαδή η ιδιότητα του ως μετόχου της πρώτης εναγόμενης ανώνυμης εταιρίας, καθώς και το συναπτόμενο με αυτό αίτημα με το οποίο ζητείται να υποχρεωθεί η τελευταία να εκδώσει τους αντίστοιχους μετοχικούς τίτλους πρέπει να απορριφθούν ως ουσιαστικά αβάσιμα. Μετά ταύτα, πρέπει η αγωγή να απορριφθεί στο σύνολό της ως ουσιαστικά αβάσιμη και να καταδικαστεί ο ενάγων που ηττήθηκε στην πληρωμή των δικαστικών εξόδων των εναγομένων (άρθρα 176, 191 παρ. 2 ΚΠολΔ σε συνδ. με άρθρα 58, 63 παρ.2, 64, 68 ν. 4194/2013), όπως ειδικότερα ορίζεται στο διατακτικό.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

ΔΙΚΑΖΕΙ αντιμωλία των διαδίκων.

ΑΠΟΡΡΙΠΤΕΙ την αγωγή.

ΚΑΤΑΔΙΚΑΖΕΙ τον ενάγοντα στην καταβολή των δικαστικών εξόδων των εναγομένων, το ύψος των οποίων ορίζει στο ποσό των δύο χιλιάδων τριακοσίων (2.300,00) ευρώ.

ΚΡΙΘΗΚΕ, αποφασίσθηκε και δημοσιεύθηκε στην Αθήνα σε έκτακτη δημόσια στο ακροατήριό του συνεδρίαση, την 9/11/18, χωρίς την παρουσία των διαδίκων και των πληρεξουσίων δικηγόρων τους.

Η ΔΙΚΑΣΤΗΣ

B. Giare

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

[Signature]

ΑΚΡΕΙΒΗΣ ΑΝΤΙΓΡΑΦΟ
το οποίο εκδόθηκε για τη νόμιμη
έκδοσή του
ΑΘΗΝΑ 22 ΙΑΝ 2018.
Γραμματέας

Βαίτων Γεώργιος